

Peatreener Arnel Dedić:

Rapla on mu jaoks endiselt väikene ime

Sel hooajal AVIS UTILITAS Rapla lipulaeva juhtiv peatreener Arnel Dedić on selgete eesmärkidega mees, kes väärtustab korvpalli ümber loodavat kultuuri ja fännide poolt tekitatavat atmosfääri.

Just seepärast peame oluliseks oma toetajaskonnale tutvustada, missuguse inimese ja treeneriga Dedić näol lähemalt tegu on ning milliste ootustega võttis ta vastu peatreeneritöö Raplas. Bosnia ja Hertsegoviina lõunaosas sündinud, kuid noore poisina Horvaatiasse kolinud Dedići tee korvpallini ei olnud just kõige tava-pärasem. Ta jõudis enne seda katsetada mitmeid teisi spordialasid, alustades jalgpalli ja võrkpalliga ning lõpetades karate ja käsipalliga. Ükski nimetatust ei jäänud aga püsima. Korvpalliga läks siiski teisiti, sest Dedić tundis seda harrastades, et ta tõesti suudab sel alal tegusid korda saata ning kiiresti õppida ja

arened. „See oli minu jaoks nauditav. Kõik teised spordialad olid katsetused. Korvpalliga ma aga tundsin, et see on päris. Ma armusin sellesse mängu.“ Igapäevaselt tundide viisi harjutamine kandis ka vilja, sest juba 13-aastaselt jäi Dedić silma Horvaatia tippklubile, kuhu ta ka järgneviks kaheksaks aastaks siirdus. Sealne edukas noorteprogramm võimaldas tal end mängida ka Horvaatia noortekoondistesse ning sealt edasisai juba alguse Dedići mitmekülgne profisportlase karjäär. Üks kõige nimekamatest saavutustest on kuulumine aastatel 2006 - 2009 Taani kõrgeimas korvpalliliigas mängivasse Horsens IC'sse.

Aastate pikkused treeningud, võistlused ja vigastused jätsid aga oma jälje ning Dedić tundis karjääri lõpufaasis olles, et ta ei taha ega suuda enam kunagi uuesti platsile astuda. „Ma olin nii vaimselt kui füüsiliselt väsinud. Ütlesin endale, et ma ei jää edaspidiselt korvpalli juurde ja alustan värskest lehest.“ Enne, kui Dedić oleks jõudnud korvpalliga täieliku lõpparve teha, pöördus 2009. aastal tema poole Taani noorteprogrammi treener, kes vajab noorte koolitamisel kõrgetasemelise mängija kogemusi ja teadmisi. See oli pakkumine, millest Dedić ei saanud keelduda. „Ma olin loomulikult nõus. Tegu oli lastega ja ma teadsin omast kogemusest kuivõrd oluline on, et sul oleks palliplatsi kõrval inimene, kes sind aitab.“ Dedić tõstis seega jala taas väljakule, seekord treeneri positsioonis olles, ning pole selle juurest senini lahkunud. Treeneritööga alustades mõistis ta koheselt, et see on koht, kuhu ta päriselt kuulub. „Ütlesin endale, et see on minu tulevik. Ma armusin silmapilkselt,“ kinnitas ta.

Just armastus selle ala vastu ja arusaam, et treeneriametit pidades ei mängi kõige suuremat rolli mitte varasem kogemus mängijana, vaid isiksuse sotsiaalsed oskused ja empaatiavõime, aitasid Dedićil tõusta karjääriredelil kõrgemale ning asuda 2011. aastal juhtima Horsens IC esindusmeeskonda. Meeskonda, kus Dedić ise alles hiljaaegu mänginud oli. Rahalistest raskustest hoolimata õnnestus tal kolme aastaga viia Horsens täielikku tippu ning tulla meistriks kordades suurema eelarvega konkurendi vastu. Meistritiitlit ja karikamängudelt saadud võitude kõrval mängis sel perioodil võrdväärset olulist rolli ka avalikkuse seas reaalse kultuuritunde tekitamine. „Esimisel aastal oli meil mängu kohta umbes 120 pealtvaatajat. Viimasel aastal juba 1300. See on faktor, mis näitas, et meil kõigil koos õnnestus luua tõeline kultuur.“ Sellise ühtsustunde loomine vajab pikka aega ning mõistmist, et tegu ei ole pelgalt lihtsa korvpalliklubiga, vaid tunnustatud organisatsiooniga. Dedić sõnul on sedasorti tunnustus korvpalliklubi juhtides üks olulisemaid. „Sind tuleb tunnustada kui organisatsiooni, kes on teatud ja tuntud oma tegude poolest. Nii korvpalliplatsil kui ka selle kõrval.“

Just samast kultuuri, osapoolte vahelist mõistmist

ja selge identiteedi loomist soovib peatreener Dedić saavutada ka AVIS UTILITAS Rapla meeskonnas. „Kui teised tiimid tulevad Raplasse, siis nad peavad teadma, et nad tulevad mängima meeskonnaga, kes mängib üles-alla, kes on kaitses agressiivne ja kellega on lihtsalt raske võistelda. Taoline kultuur ja atmosfäär saab aga tekkida ainult pikaajalise töö tulemusel.“ Ning selleks tööks on Dedić, kel kogemustepagasist ette näidata Taani meeste rahvuskondise juhtimine, kahtlemata valmis.

„Kõigi nende aastate jooksul omandatud treenerikogemus, korralikul tasemel mängimine, mõne meistritiitli võitmine ja mängijate arendamine on aidanud mul nüüdseks jõuda sinnamaale, kus ma olen treenerina heas seisus.“ Karjääri jooksul on peatreener küll loomulikult kogenud ka omajagu katsumusi, kuid just need hetked on Dedićit piisavalt karastanud ning tekitanud temas tunde, et meeskonnana kokku hoides ja üksteise jaoks olemas olles on kõik raskused ületatavad. „Ma olen neis madalpunktides olnud. Nendel hetkedel ei ole teha muud, kui minna jõusaali ja töötada nii meeskonnana kui ka indiviidina oma nõrkuste kallal.“ Peatreener usub, et ka Raplas tegutsev meeskond on nüüdseks juba omavahelise keemia ja vibe'i paika saanud. „Mängijad austavad üksteist nii väljakul kui ka väljaspool seda. Omavaheline austus on meeskonna jaoks alati heaks aluseks.“ Hea alustala, mille arvelt on võimalik luua ühtne kultuur ja saavutada järjepidevaid tulemusi, on ka kohalike noorte mängijate arengusse panustamine, millele pöörab Dedić eriti suurt rõhku. Peatreener küll ei vähetähtsusta välismängijate rolli ning tunnustab, et just nemad aitavad algaval hooajal meeskonda kanda, kuid pikas perspektiivis on esmatähtis just noormängijate areng. „Ennekõike on minu töö need noored eestlased paremaks saada. See on minu jaoks prioriteet number üks. Seda tehes kasvab ka meeskond tervikuna,“ sõnas Dedić optimistlikult.

Just teadmine, et AVIS UTILITAS Rapla on meeskond, kus väärtustatakse noorte mängijate pealekasvu ja arengut aitas 46-aastaselt Dedićil Rapla kasuks otsustada. „Kõik ideed mu järgmise klubi kohta ja selle kohta, kuhu ma peaksin oma energiat ning iseenest investeerima said selle organisatsiooni poolt võimaldatud.“ Seetõttu lõi kogenud horvaat hea meelega Rapla käed. Olles nüüdseks juba mõnda aega Raplas viibinud, tõi Dedić selle koha võludena välja rahulikkuse, värskuse, puhtuse ja viisakad inimesed. „Rapla - see väike linn sellise hulga fännidega - see on minu jaoks endiselt väikene ime. See koht on uskumatu.“ Rapla pööraste fännide peale loodab Dedić ka tema poolt juhitava hooajal. Vastutasuks loodab ta pealtvaatajatele pakkuda õhkkonda, kus töötatakse ja mängitakse kõik koos.

„Fännid võivad pallipörandalt oodata palju emotsioone, sitkust, head mõtteviisi ja ainulaadset stiili, mida mängijad näitavad üles oma mänguga.“ Esimene ametlik väljakutse leiab aset juba sel laupäeval, mil vastamisi minnakse TalTech/OPTIBETiga.

